

In de podcast hoor je ook dit lied van Huub Oosterhuis (muziek: Tom Löwenthal):

Lied van Mozes

De hemel mag horen.
Maar luchtruim en wolken
zon maan en sterren
hebben geen oren.
Zomin als de aarde
met bomen en dalen
en bergen en stromen –
jij, mens, hebt de oren, het hart.
Nu geef Hem gehoor,
wees niet langer in dromen,
in vluchtige dromen verward.

Hij leerde je woorden.
Hij heeft ze gegeven,
van zuiden tot noorden
een land om te leven –
van westen tot oosten
van zee tot zonsopgang
je rots en je vader.
Hij spoorde je op in de nacht.
Hij heeft je gevlogen,
Hij leerde je vliegen,
Hij strekte je vleugels met kracht.

Je wou Hem verlaten
voor levende doden.
Hem tarten, je redder,
met krenge van goden.
Maar dat zal je weten:
in duizelingwekkende

diepte getuimeld,
vervloekten, zo ver van de zon.
Zijn woorden vergeten
is dorsten en sterven.
Zijn woorden alleen zijn de bron.

Je kinderen zullen
hun kinderen verslinden,
de moeder de dochter,
de dochters hun zonen.
Een sleep van gedierte
zal over je komen,
een lente van zwavel,
een eeuw van ontzetting en rouw.
Maar keer je je hart
naar mij om, uit de dood,
Ik zal mij bekeren tot jou.

Nu kies dan het leven.
Het daalt uit de hemel
als dauw op de aarde,
als licht uit het donker.
Het komt als een stormwind
met stoten en vagen –
jij kunt het volbrengen
in vagen van donker en licht.
Gezegend je nachten,
gezegend je dagen,
je hart, je verstand, je gezicht.